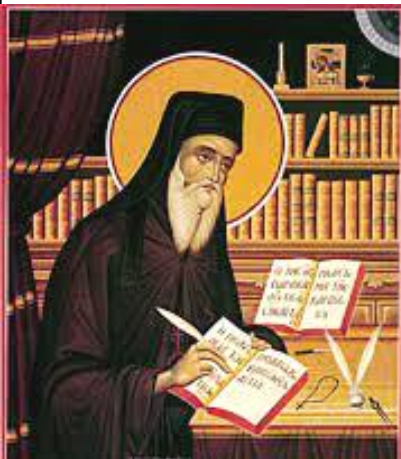

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

ÎNGROZITOARELE URMĂRI ALE PĂCATULUI

Sf. Nicodim Aghioritul,
icoană

Întâia răutate a păcatului este lipsirea harului lui Dumnezeu, care este mărgăritar de un atât de mare preț, încât Domnul Și-a cheltuit tot sângele Său ca să-l răscumpere pentru tine, și pe care tu, nenorocitul, îl schimbi cu un nimic și faci ceva mai nechibzuit decât un prunc, care schimbă un diamant pe o singură nucă.

Fără acest har, sufletul tău, frate, rămâne atât de urât, încât este cu neputință să-l privească cineva așa cum este și să nu moară. Și de unde se vede asta? Ascultă. Se arată în Istoriile bisericești că o fecioară a văzut un demon care era atât de slut încât ea s-a jurat să aleagă mai bine să meargă pe un drum plin de cărbuni aprinși și de fier înroșit în foc și să meargă pe el cu picioarele goale până la capătul lumii, decât să mai vadă vreodată o asemenea priveliște nesuferită. Și, cu toate acestea, Dumnezeu i-a spus că ea n-a văzut toată urâciunea demonului, așa cum este ea, ci numai o arătate a ei. Ah! Și dacă numai un singur păcat de moarte i-a adus demo-

nului o slutenie atât de groaznică și dintr-un astru luminos al cerului l-a făcut un tăciune al iadului, oare cât de mare urâciune și-a dobândit, frate, sufletul tău, după atâtea și atâtea păcate? Cine poate pricepe cât de greșos este el în ochii lui Dumnezeu și câtă putoare iese din rănile lui? Și dacă fecioara aceasta a simțit putoarea păcătoșilor și n-a putut să o îndure, cât de puturos ești, tu, cel putred cu totul, de pe urma păcatelor, înaintea lui Dumnezeu?

Fără nici o îndoială, nu este vietate târâtoare, nu este fiară care să-ți fie atât de urâtă ție, păcătoșule, pe cât de urât ești tu, înaintea lui Dumnezeu, pentru păcat. Și, cu toate acestea, nenorocitul de tine, nu-ți vezi sufletul tău împruțit ca să te întristezi. Și, ca păunul, te bucuri, fie de hainele tale frumoase pe care le porți, fie de chipul tău frumos, fie de celelalte lucruri arătoase ale tale. Pentru aceasta și Domnul, cu bună dreptate, te-a numit pe tine și pe semenii tăi morminte văruiate, care, pe dinafară, au marmură frumoasă sau cuvinte frumoase scrise pe ele, iar înăuntru sunt pline de oase împruțite. „Vai vouă... că semănați cu mormintele cele văruiate, care pe dinafară se arată frumoase, înăuntru însă sunt pline de oase de morți și de toată necurăția”.

(Sfântul Nicodim Aghioritul, Despre păcate)